

Thinget, saaledes at Forklaringen ikke indskrænker sig til en privat Samtale mellem den høitærede Minister og den ærede Landsdhingsmand, men at den Forklaring, hvortil jeg tror, at denne Uttring trænger, for ikke at blive misforstaaet, som sagt, senere maa fremkomme her i Thinget.

Riser: Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger, foranledigede ved de Uttringer, der faldt dels fra den høitærede Finantsminister og dels fra den sidste ærede Tale. Det forekommer mig, at der endnu ligger nogen Misforstaaelse til Grund med Hensyn til den Post paa 1 Million Kr., som findes under § 3. Den sidste ærede Tale yttrede, at denne Million ikke vilde finde megen Anvendelse, fordi Kommunerne i det Dieblit, de vilde abonnere paa nogen Del af den, maatte stille sig det klart, om de, naar det midlertidige Laan udløb, ogsaa vilde kunne forskaffe sig de nødvendige Penge til dermed igjen at dække det. Det er jo selvfølgelig muligt, at det ærede Medlem har Ret i at gjøre denne Bemærkning til den foreslåede Post, men, saaledes som den er forklaret fra Regjeringens Side, i alt Fald i det andet Thing, forekommer den mig ikke at være berettiget. Efter hvad der tidligere er udtalt, er der her ikke Tale om, at Kommunerne skulde hos Statskassen optage Laan, som senere skulde dækkes ved et andet Laan, men der er kun Tale om saadanne midlertidige Laan, som kunne dækkes af det følgende Aars Indtægt, og for hvilke der saaledes altsaa er sat en vis Grænse. Det, har jeg ment, var Betydningen af de vedkommende her citerede Paragrafer af Kommunallovene. Det hedder saaledes navnlig i Kjøbstadkommunalloven, at Byraadet ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke kan optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, og heller ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke kan forny saadanne Laan. Der er saaledes her vistnok kun Tale om forholdsvis meget ubetydelige Laan til som Følge deraf ogsaa meget ubetydelige Arbejder, og jeg er derfor for saa vidt enig med det ærede 2de Medlem for 10de Kreds (Selsken) i, at Summen neppe vil finde stor Anvendelse; thi det lidet betydelige Beløb, som der her kan være Tale om, vil vist nok enhver Kommune kunne forskaffe sig ad en meget lettere Vej. Ex. gjennem den stedlige Sparekasse. Den anden Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at gjøre, er fremfaldt af en Udtalelse af den høitærede Finantsminister, som ogsaa er fremkommen i det andet Thing, nemlig den Udtalelse, at han havde tænkt sig, at dette Laan skulde kunne fremhjelpe eller bevirke Naastyndelsen af Arbejder, der allerede vare paatænkte udsørte i det indeværende Regnskabsaar eller dog paatænkte udsørte i den nærmeste Fremtid, saaledes at de ved Hjælp af saadanne Laan kunde paabegyndes strax. Men

det forekommer mig egentlig ikke, at Udtrykkene i Positionen stemme hermed; thi saadanne Arbejder, som man strax kan paabegynde i Kommunerne, og som allerede ere beslittede i Overflaget, ville i alt Fald kun ganske undtagelsesvis være Arbejder, der ere beslittede som „sigtende til at afhjelpe Arbejdsløshedens og Dyrtidens Tryk“. Naar det er Meningen at foranledige en hurtig Paabegyndelse af Arbejder, som allerede ere beslittede, saa vil jeg henstille til den høitærede Finantsminister, om det da ikke i alt Fald vilde være nødvendigt at forandre Udtrykkene „sigtende til at afhjelpe Arbejdsløshedens og Dyrtidens Tryk“, som findes i § 3, og om der ikke i Stedet for „sigtende til“ maatte staa „tjenende til“ eller „Sligt“; thi er det kun saadanne Arbejder, der „sigte til“ at afhjelpe Arbejdsløshedens Tryk, som mentes, saa vil Bevillingen ganske vist ikke kunne faae Anvendelse paa noget Arbejde her i Landet, som allerede er besluttet, og den vil i den korte Tid, hvori denne Bevilling, naar den er givet, endnu vil kunne benyttes, heller ikke kunne fremkalde Arbejder, der skulde „sigte til“ at afhjelpe Arbejdsløshedens og Dyrtidens Tryk, og af hvilke der vistnok ogsaa kun forekomme meget faa. Jeg tror, at, hvis Udtrykkene ikke forandres, saa vil Bevillingen blive endnu mere betydningsløs, end jeg maa tilstaa, at jeg i Forveien anser den for at være; men paa den anden Side anser jeg den ogsaa for uskyldig, og jeg skal derfor ikke afholde mig fra at stemme for den. Hvad derimod den anden Million angaar, da skal jeg ikke udtale mig derom, efter at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Kaysen) har behandlet den.

Mourier-Petersen: Jeg vil blot tilføje mig i Anledning af den høitærede Finantsministers Uttringer at udtale, at jeg er bleven skuffet i min Opfattelse af, hvad Meningen har været med den Hjælp, som er stillet i Udigt efter § 3, og jeg tror ogsaa nok at turde sige, at det i Almindelighed vil være Tilfældet omkring i Befolkningen, idet man har tænkt sig den Hjælp som helt anderledes, end hvad den nu synes at skulle være. Jeg tror, at, naar Hjælpen skal have en saa indskrænket Anvendelse, vil den heller ikke faae Stort at betyde. Jeg har ikke overset, at hele Beløbet, hvorom der er Tale, kun udgjør 1 Mill. Kr., og at det altsaa ikke er meget store Foretagender, som man vil kunne faae udsørt derfor. Enhver, der er kjendt med Forholdene ved de kommunale Arbejder, om hvis Udførelse der kan være Tale, veed ogsaa, at der er afskillige Arbejder, som langt fra naae op til en betydelig Størrelse, men dog alligevel ere saadanne, at man paa Grund af Pengesforholdene ikke tør udsøre dem i den nærmeste Fremtid, og det var til Udførelsen af saadanne Foretagender, at jeg havde ventet, at der kunde faas Hjælp af den Sum, hvorom der her er Tale. Jeg vil, for strax at